

23.11.2023 Biblická hodina

Vzdych: „Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal na svet svojho jednorodeného Syna, aby sme skrze neho mali život.“ (Jn 4,9) Amen.

Pieseň: Žalm č.: 25:1-4. verše: „Pozdvihujem dušu svoju...“

Modlitba: Milosrdný a zhovievavý Bože náš!

Ďakujeme, že sa Tvoje vlastnosti nemenia zo dňa na deň. A napriek tomu, že máme tendenciu žiť podľa vlastných zákonov, aj dnes si pripravený nás varovať a upozorňovať na všetko, čo nás môže od Teba odviať ďaleko.

Nedovoľ nám, prosíme, vzdialiť sa od Teba, pretože potom nemôžeme vidieť svetlo Tvojho Slova a nemôže svietiť náš život. Prosíme, využi čas strávený dnes v Tvojej blízkosti, aby sme boli posilnení na duchu a preskúmaj náš osobný život vo svetle evanjelia života. Poukáž na všetko, čo je hriech, čo nás zožiera, čo nám nedovoľuje milovať a žiť v pokoji. Poukazuj na všetko, čo v nás vyvoláva odmietnutie, znechutenie a hnev, pretože nedokážeme čakať na Tvoje činy a čakať na naplnenie Tvojej vôle v našom okolí. Odpusť nám, že žijeme svoj život tak často ďaleko od Teba, a aj keď vieme, čo od nás očakávaš, my stále robíme opak toho.

Zmiluj sa nad nami svojou milosťou, aby sme spoznali svoje hriechy, oľutovali ich a mohli úprimne prosiť o ich odpustenie. Ďakujeme, že pre Ježiša nás ani dnes neodmietaš, ale naopak ohlasuješ svoju milosť. Prosíme Ťa, aby si bol medzi nami prítomný silou Svojho Ducha Svätého, dotkni sa našich srdc, uzdrav naše duše, nech je všetko, čo nám dnes chceš povedať cez Tvoje Sväté Slovo, živé a účinné. Pre Pána Ježiša Krista prosíme, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Malachiáša 3. kapitola, 1-12. verše:

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Knihe proroka Malachiáša v tretej kapitole v prvých dvanástich veršoch nasledovne:

„Pozrite, posielam svojho posla, on mi pripraví cestu. Vtedy zrazu príde do svojho chrámu Pán, ktorého hľadáte; príde posol zmluvy, po ktorom túžite,“ vraví Hospodin zástupov. Kto však znesie deň jeho príchodu? Kto obstojí, keď sa on ukáže? Bude ako

oheň taviča, ako lúh bieliča. Tavič sa posadí a prečistí striebro, prečistí Léviho synov a pretaví ich ako zlato a striebro, budú patriť Hospodinovi a správnym spôsobom prinášať obetné dary. Obetné dary Júdu a Jeruzalema budú príjemné Hospodinovi, ako za dávnych dní, ako v dávnych rokoch. „Prídem vás však súdiť, hneď usvedčím čarodejníkov, cudzoložníkov, krivoprísazníkov a tých, čo nádenníkovi ukracujú mzdu, utláčajú vdovu a sirotu, tých, čo cudzinca zbavujú práva a neboja sa ma,“ vraví Hospodin zástupov. „Ja, Hospodin, som sa nezmenil, ani vy ste neprestali byť synmi Jákobovými. Už za čias svojich otcov ste sa odchýlili od mojich ustanovení a nezachovávali ste ich. Vráťte sa ku mne a ja sa vrátim k vám,“ vraví Hospodin zástupov. „Pýtate sa: ‚Ako sa máme vrátiť?‘ Smie človek okrádať Boha? Vy ma okrádate. Pýtate sa: ‚O čo ťa okrádame?‘ O desiatky a pozdvihované obetné dary. Preto vás stíha kliatba, lebo ma okrádate vy, celý tento národ. Prinášajte celé desiatky do zásobárne. Keď bude potrava v mojom dome, potom ma vyskúšajte,“ vraví Hospodin zástupov, „či vám neotvorím okná nebies a nevylejem na vás nadmieru požehnaní. A bude po nedostatku. Kvôli vám zabránim škodcom, aby vám neskazili plodiny zeme. Na poli nebude vinič bez plodov,“ vraví Hospodin zástupov. „Blahoslaviť vás budú všetky národy, lebo budete obľúbenou krajinou,“ vraví Hospodin zástupov.”

Drahé sestry a milí bratia!

Toho, koho sa Pán chystá poslať, nemožno stotožniť s prorokom Malachiášom. Poslom zmluvy je Pán, Ktorý nečakane príde do chrámu. Viacerí proroci hovorili, že tento chrám bude slávnejší ako ten prvý. Podľa niektorých je Mesiášom Pán, Ktorý prichádza, podľa iných Jahve, teda jediný, pravý Boh. Bude jediným pastierom, Ktorý bude stáť nad jeruzalemským chrámom. Deň príchodu Pána nemožno presne určiť, ale bude to aj deň súdu. Príde čas, keď sa synovia Léviho očistia a konečne prinesú Bohu milú obeť pred Hospodinom. Kniha proroka Malachiáša hovorí o dvoch druhoch súdu: o očistnom a o poslednom, veľkom súde. Toto očistenie bude úplným očistením. Bude to vtedy, keď zlatník vyčistí drahý kov, vytaví ho v ohni, alebo keď lúh bieliča úplne vyčistí odev: „Bude ako oheň taviča, ako lúh bieliča.”

Boh sedí ako zlatník vo svojej dielni. Vezme svojich ľudí do rúk a vloží ich na chvíľu do ohňa, aby z nich zhorelo všetko, čo nie je čisté. Za takú očistu môžeme považovať dokonca babylonské zajatie. Ale táto očista sa nekončí. Kým v súčasnej situácii sa finančná situácia tých, ktorí sa vrátili zo zajatia domov, zlepšuje, ich vonkajšie pomery sa celkovo vyriešia, naopak medzi ľuďmi vládla morálna a duchovná vlačnosť. Ale Pán sľubuje, že urobí svoj ľud jasným a hodnotným.

Ľudia sú očistení od všetkého, čo je v rozpore so zmluvou: boli to čarodejníctvo, cudzoložstvo, falošné prisahy, vykorisťovanie a nezákonnosť. Tieto hriechy môžu a musia oľutovať, pretože ak nie, potom nastane súd. Na Božom Slove sa mi páči, že je vždy konkrétne, poukazuje na hriechy, nazýva hriech po mene. Ale oči ľudí sú také zatemnené, že si ani nevšimnú, v čom žijú. To, čoho majú po krk, nepovažujú za hriech a čo je súčasťou ich života, to už je normálne. Po obrátení bude jedinou vlastnosťou ľudu Božieho iba zbožnosť.

Táto pasáž nás tiež učí, že aj v tichom vetre musíme venovať pozornosť Bohu. V Jeho blízkosti nie je relax. V duchu nemôžeme byť od Neho oddelení a bez ohľadu na to, ako dobre veci idú, nikdy nemôžeme povedať, že viem, čo mám robiť a ako bez Neho žiť. Verný Boh očakáva vernosť aj od nás, pretože len tak môžeme zostať ako Jeho spriaznený ľud.

Pôvodný text Starého zákona používa pre ľud dve slová. Jedna forma označuje ľudí, ktorí žijú v zmluve s Bohom, a druhá znamená pohanský ľud. Kvalita ľudí sa odráža aj v kvalite obetí. Žiaľ, ľudia sklzli späť na úroveň, v ktorej žili bez Boha, a dokonca chcú oklamať samotného Boha. Ľudia nemajú inú šancu, len obrátenie.

6-12.verše:

Náš Boh sa však nemení. A to je najväčšie požehnanie v našom živote. On je trpezlivý. Trpezlivosť, s akou vyzýva svoj ľud k pokániu v minulosti aj v súčasnosti, je takmer nepochopiteľná. V proroctve sú ľudia varovaní, že sú už ďaleko od Božích ustanovení. Pohrávajú sa s Božou milosrdnou láskou tým, že pokračujú na ceste, ktorá ich drží ďaleko od svojho Boha.

V zmluvnom vzťahu sú dve strany: Jeden je Pán a druhý je Jeho ľud. Pán je ten, Ktorý bol po celý čas verný a neodvolal svoju zmluvu.

Prečo sa ľud nazýva Jákobovým synom? Ved' už v minulosti dostal nové meno. Volal sa Izrael a vyvolený ľud bol tiež ľud Izraela. Meno Jákob znamená podvodník a dobre poznáme príbeh, v ktorom ako mladší brat ide proti vlastnému bratovi a získa prvorodenstvo. Žiaľ, v tomto prípade však tu sa človek neohradzuje proti človeku, ale človek proti Bohu, ved' sa odchyľujú od Božích prikázaní a nedodržiavajú ich.

Najhoršie na tom je, že si nepriznajú, že sú na nesprávnej ceste. So zatvrdilým srdcom sa pýtajú, z čoho sa majú vrátiť a ku komu? Prečo chceli oklamať Boha?

Podľa niektorých by sa tento verš mal preložiť v množnom čísle namiesto Boha bohovia. A to by lepšie vyjadrilo, že aj pohania majú k svojim pohanským bohom iný vzťah ako vyvolený národ k pravému Bohu. Ani pohania neklamú svojich bohov, pokiaľ ide o obete. Vyvolený ľud tvorí Božie ustanovenia podľa vlastnej vôle. Prorok zdôrazňuje dve konkrétne veci: desiatky a dary – obety.

Z obety aj útržky budú dobré pre Boha a z desiatku mu dajú, čo si myslia, že je to toľko. Teda všetko podľa vlastného uváženia. Čestný život pred Bohom prináša svoje výsledky. Boh sľubuje požehnanie. V tomto prípade vo forme dažďa. V niekoľkých biblických pasážach čítame o suchu ako o nebezpečenstve. Spomínajú sa aj kobyľky, ktoré patrili medzi desať rán, schopných zničiť všetku úrodu. Božie požehnanie nad vlastným životom môžu zakúsiť len vtedy, ak sa k Nemu obrátia, ak budú činiť pokánie zo svojich hriechov. Len tak sa môžu stať Božím zmluvným ľudom. Len tak môžu byť šťastní v zasľúbenej krajine a takto môžu všetci ľudia žasnúť nad životom ľudu zmluvy s Hospodinom. Amen.

Biblický text: Druhý Petrov list 1. kapitola, 12-21. verše

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Druhom Liste Petrovom v prvej kapitole od dvanásteho po dvadsiaty prvý verš nasledovne:

„Preto vám to chcem ustavične pripomínať, aj keď to viete a ste upevnení v pravde, ktorú ste prijali. Pokladám za správne, kým som v tomto stane, prebúdzat' a napomínať vás. Viem, že čoskoro zložím tento svoj stan, ako mi to ukázal aj náš Pán Ježiš Kristus. Budem sa teda aj ja ustavične usilovať, aby ste si tieto veci po mojom odchode pripomínali. Keď sme vás oboznamovali s mocou a príchodom Pána Ježiša Krista, nepridžžali sme sa nejakých vymyslených bájí, lebo sami sme boli očitými svedkami

jeho velebnosti. Ved' prijal česť a slávu od Boha Otca, keď mu z velebnej slávy zaznel takýto hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.“ Tento hlas sme počuli prichádzať z neba my, ktorí sme s ním boli na svätom vrchu, a tak sa prorocké slovo stalo pre nás pevnejším. Dobre robíte, keď naň upierate svoj zrak ako na lampu, ktorá svieti na temnom mieste, až kým nesvitne deň a nevyjde vám v srdciach zornička. Predovšetkým si buďte vedomí, že žiadne proroctvo v Písme nepripúšťa súkromný výklad. Ved' proroctvo nikdy nepovstalo z vôle človeka, ale ľudia poslaní Bohom hovorili z vnuknutia Ducha Svätého.“

Drahé sestry a milí bratia!

Vedieť, že nezaškodí si to zopakovať, hlboko si to zapamätať, to je účelom apoštola Petra. Tí, ktorí čítajú a počúvajú Petrov list, poznajú pravdu evanjelia, majú zdravú vieru, avšak to, čo sme sa naučili o našom Kristovi, nemožno nikdy nazvať dokončeným. Úlohou duchovného nie je zakaždým sprostredkovať naše vlastné myšlienky, ale odovzdať výrok prijatý od Krista. Hlásanie Slova Božieho je dodnes prostriedkom na to, aby spoločenstvo stálo pevne, aby sa posilňovalo silou Slova Božieho a chcelo niečo urobiť pre spoločenstvo, v ktorom žije.

Treba sa zobudiť, lebo človek má tendenciu zaspáť a zaspávať. Únava a zaspávanie sú nebezpečenstvom aj pri počúvaní Slova Božieho. Dokonca aj tí najdokonalejší sa unavia a je pre nich ťažké zostať hore. O učeníkoch v Matúšovom evanjeliu čítame: „Keď sa vrátil k učeníkom, našiel ich spať. Povedal teda Petrovi: „To ste nemohli ani hodinu so mnou bdieť?“ (Mt26,40)

Zaspať v cirkevnom zbore je veľké nebezpečenstvo. Nečinnosť komunity môže viesť k smrti a prebúdajúca sa sila kázania nás chce z tohto stavu vzkriesiť. Pretože je obrovský problém, ak niekto necíti, že chce niečo robiť, ísť a slúžiť.

V Petrovi môžeme spoznať apoštola, ktorý poznal Vzkrieseného a Osláveného Pána a neunaví sa v službe, ani keď pomyslí na svoju blížiacu sa smrť. Smrť pre neho nie je koniec, ale prechod do nebeských končín:

2K 5,1: „Vieme totiž, že keď bude stan nášho pozemského života strhnutý, máme prýbytok od Boha, nie rukou zhotovený večný dom v nebesiach.“

Jn 14,2-3: „V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to tak nebolo, bol by som vám azda povedal, že vám idem pripraviť miesto? Keď odídem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja.”

Apoštol Peter sa netočí okolo konca vlastného života, ale zaujíma sa o životy tých, ktorí sú mu zverení. Prostredníctvom tohto listu nám tiež pripomína, aby sme nezabudli na moc a zjavenie Pána Ježiša Krista. Nie je to predsa rozprávka, pri ktorej sa dá zaspáť, ale apoštoli boli prítomní ako očití svedkovia Kristovho božského majestátu.

Podstatou svedectva v každom čase je ohlasovanie Kristovej moci a Jeho slávneho návratu. Na tie je prísľub, ktorý sa časom nemení a tým, že sám Péter je svedkom, podporuje všetko, čo predstavuje a chce odovzdať. Na vrchu oslávenia boli prítomní traja učeníci, pri návrate zažiarili Božia sláva tak, že každý bude toho svedkom.

Zjav 1,7: „Hľa, prichádza v oblakoch a uvidí ho každé oko, aj tí, ktorí ho prebodli. Nariekať budú nad ním všetky kmene zeme. Tak je. Amen!”

Boh raz hovoril na vrchu, podstatou Jeho slova bolo, je a bude, že Ježiš Kristus je Boží Syn a prorockú reč vtedy a dnes treba počúvať ako lampu horiacu v tme. Táto reč poskytuje jasné a zrozumiteľné pokyny. Čokoľvek sa nám príhodi, čokoľvek sa nám stane v našom prostredí, nič nemôže prekonať toto posolstvo radosti. Tento prejav bude potrebný, kým ranná hviezda nevychádza v srdciach.

Ez 37,27: „Môj príbytok bude u nich, ja budem ich Bohom a oni budú mojím ľuďom.” Z našej strany je nesprávna myšlienka myslieť si, že Slovo Božie vysvetľuje duchovný. Iba Boh, Duch Svätý, používa vyvolených ľudí, aby odovzdali posolstvo. Kázanie Slova Božieho je osvecujúce dielo Boha Duchu Svätého, vedenie Duchu Svätého je nevyhnutné pre zotrvanie na správnej ceste.

1K 2,10-14: „Nám to však Boh zjavil skrze Ducha, lebo Duch skúma všetko, aj Božie hlbiny. Ved' kto z ľudí vie, čo je v človeku, ak nie duch človeka, ktorý je v ňom? Tak ani Božie veci nepozná nikto, len Boží Duch. My sme však neprijali ducha sveta, ale Ducha, ktorý je z Boha, aby sme poznali, čo nám Boh daroval. O tom aj hovoríme, nie však naučenými slovami ľudskej múdrosti, ale tými slovami, ktoré učí Duch; a tak duchovné veci vysvetľujeme duchovne. Telesný človek neprijíma veci Božieho Ducha; sú mu totiž bláznovstvom a nemôže ich poznať, pretože sa posudzujú

duchovne.” Dnes prosme Ducha Božieho o rast vo viere, pretože bez sily Ducha Svätého by sme sa nedokázali s vierou pozerat’ na všetko, čo sa z času na čas zameria na naše uši, mysle a srdcia. Tento Duch Svätý bol prítomný pri písaní Biblie, tento Duch Svätý je prítomný pri vysvetlení radostnej zvesti, tento Duch Svätý bol zoslaný po Ježišovom nanebovstúpení a týmto spôsobom môže byť Ježiš Kristus, Syn Boží, blízky srdcu a prostredníctvom čím viac ľudí môže poznať silu, milosť a lásku nášho Pána. Amen.

Modlitba:

Daj, Pane, aby sme nikdy nezabudli na to, čo si pre nás urobil skrze Tvojho jednorodného Syna. Prosíme Ťa, aby si nám denne pripomínal, že žijeme z Tvojej milosti a že Duch Svätý je stále ten, kto dokáže oživiť okrem mŕtvych písmen Biblie aj naše modlitby.

Prosíme, sformuj z nás svojich služobníkov, ktorí sa poddávajú vedeniu Ducha Svätého, ktorí sa na Teba obracajú ako prví pred každým čítaním alebo počúvaním Písma a ktorí môžu prosieť o Slovo ako lampu, ktorá je stále schopná osvetliť naše životy Svojím svetlo, aby sme spoznali svoje slabosti a hriechy.

Bože náš, ďakujeme Ti, ak si môžeme vziať so sebou Tvoje Slovo z dnešnej biblickej hodiny, ktorá nás našla, a môžeme sa stať kazateľmi Tvojho Slova v našich rodinách. Ďakujeme, že si stále pripravený sa nám prihovárať, povzbudzuješ nás a posilňuješ nás, aby sme Ti mohli odovzdať všetko, čo sme s Tebou už zažili.

Modlíme sa za naše cirkevné spoločenstvo, aby bolo spoločenstvom tých vyvolených, kde pracuje Tvoj Duch, kde Duch Svätý obnovuje životy, kde Duch Svätý formuje životy, učí čítať Slovo a žiť podľa neho.

Ďakujeme, že nás podržíš, ďakujeme za všetky operácie, lekárske výsledky, uzdravenie, v ktorom badáme Tvoju starostlivosť.

Do Tvojich rúk vkladáme všetkých tých, ktorí kráčajú hĺbkou, ktorí sú plní strachu, nepokoja, fyzickej a psychickej bolesti, ale aj neistoty.

Modlíme sa za našich chorých, unavených, osamelých, za jednotu a pokoj rodín. Prosím, buď bdelym pastierom našej cirkvi. Pre Pána Ježiša Krista, vypočuj nás. Amen.

Požehnanie: „Milosť Pána Ježiša Krista, Božia láska a spoločenstvo Svätého Ducha nech je s vami všetkými!“ (IIK 13,13) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č.: 557: „Ježišu ráč sám, cestu razit' nám...“